

K. Pedersen: Jeg udtalte ved Sagens første Behandling, at Udligningsspørgsmaalet var et meget indviklet Problem, som ikke kunde løses uden i Forbindelse med betydelige Ændringer i forskellige kommunale Love. Det har vist sig, at disse Betragtninger var rigtige, idet der, siden Lovforslaget blev forelagt i det høje Landsting, yderligere er fremsat to ret omfattende Lovforslag, som har direkte Tilknytning til Udligningsforslaget. De omfattende Ændringsforslag, som den højtærede Minister har stillet til Forslaget — uden at de i øvrigt indeholder nogen væsentlig Realitetsændring —, viser ogsaa, at uagtet Lovforslaget har været behandlet i det andet høje Ting i to Samlinger og er vedtaget dér af Regeringspartierne, finder den virkelige Opbygning først Sted under Lovforslagets Behandling her i Landstinget.

Derfor vilde intet have været mere naturligt, end at man havde henvist Lovforslaget til Skattekommissionen, der ogsaa har til Opgave at beskæftige sig med de i Lovforslaget omhandlede Problemer, og da Kommissionen allerede har paabegyndt sit Arbejde, er Lovforslaget for saa vidt til Revision, inden det bliver vedtaget af Rigsdagen. Naar Flertallet ikke desto mindre fastholder Kravet om Gennemførelse af disse midlertidige Skattebestemmelser, har mit Parti fundet det rigtigst at genoptage de af Venstre i Folketinget stillede Ændringsforslag.

Vi har i det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag ønsket at give principielt Udtryk for Kravene om, for det første en virkelig betydelig Formindskelse af det kommunale Skattetryk, navnlig af den ganske urimelige Forlodsbeskatning af de faste Ejendomme i Landkommunerne, og for det andet en Ændring af Skattebyrdens Fordeling mellem Kommunerne indbyrdes og mellem disse og Staten — Principper, som med Nødvendighedens Styrke vil finde Udtryk i en kommende Skattelovgivning af varig Karakter. Regeringspartiernes Repræsentanter i Landstingsudvalget har beklageligvis ikke — ligesom Tilfældet var i Folketinget — ønsket at undergive vort Ændringsforslag nogen Realitetsbehandling. Da vort Ændringsforslag ikke afviger fra det, vi foreslog i Folketinget, hvor mit Partis Ordfører gjorde nøje Rede for Enkelthederne, skal jeg her nøjes med at redegøre for Hovedlinierne i vort Ændringsforslag.

Det Beløb, som vort Ændringsforslag indeholder som Udligningsbeløb, er ca. 85 Mill. Kr., altsaa for saa vidt det samme som i Regeringsforslaget; men i Modsætning til

Regeringsforslaget, der skaber et endnu mere omfattende Puljesystem end det, vi har, bygger vort Ændringsforslag paa Udligning over Staten. Forlodsbeskatningen af de faste Ejendomme sænkes betydeligt, og Skattebyrden lægges dér, hvor Skatteevnen er. Refusionsforbundet ophæves, og der opnaas derved en betydelig Forenkling i den kommunale Administration. Endvidere gaar vort Ændringsforslag ud paa i højere Grad at lægge Ansvaret over paa de bevilgende Myndigheder.

De Udgifter eller Tilskud, som Staten efter vor Opfattelse bør overtage, er fordelt paa 7 forskellige Konti, og jeg skal ganske kort redegøre for dem. 1) En Femtedel mere af Læreren og Lærerpensionerne ved Ydelse af Tilskud til Skolefonden; det giver et Beløb af 10 110 000 Kr. 2) Delinkventomkostninger og Udgifterne til beneficerede Sager, som Amterne afholder, og som vi ikke har nogen videre Indflydelse paa; det giver et Beløb af 2 300 000 Kr. 3) Tilskud til Sygehusudgifterne, regnet paa den Maade, at Staten yder et Tilskud paa 2 Kr. 50 Øre pr. Sygedag; det bliver et Beløb af 20 500 000 Kr. 4) Ved Refusionsforbundets Ophævelse vil det være nødvendigt, at der ydes et Tilskud til visse Udgifter ifølge Forsorsloven, særlig Kommunehjælpen, idet den falder en Del forskelligt paa Kommunerne, og her gaar vort Forslag ud paa, at Staten yder et Tilskud til Kommunerne i Forhold til disse Udgifter, som varierer mellem 35 og 50 pCt. i Forhold til Kommunens Bæreevne, idet vi sætter Tilskuddet i Forbindelse med Beskatningsbrøken; dertil vil medgaa et Beløb af 18 250 000 Kr. 5) Staten overtager de $\frac{2}{7}$ af Aldersrenten, som nu gaar til Refusionsforbundet; det er en Udgift paa 24 385 000 Kr. Hertil kommer 6) Arbejdsløshedsforsikringsudgifterne, 9 950 000 Kr., og endelig 7) Udgifterne i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden, 333 000 Kr. Det vil sige, at vi kommer op paa et Beløb af 85 828 000 Kr. Som det fremgaar af § 13 i vort Ændringsforslag, foreslaar vi, at dette Beløb dækkes gennem en Indkomstskat.

Nu er altsaa Spørgsmaalet: Hvordan bliver Virkningen af vort Forslag som økonomisk Udligning, dels over for den Byrdefordeling, som vi nu har, og dels over for den, vi vil faa efter Regeringens Forslag? Naar vi sætter den kommunale Beskatning, saavel Ejendomsskatterne som Indkomstskatterne, i Forhold til den samlede Indtægt og saa beregner, hvilken Skatteprocent der skal svares, faar vi følgende Resultat, idet jeg først skal nævne,